

Zorg voor de kudde

[Startpagina](#) - [Uw gegevens](#) - [Zoeken](#) - [Lees artikelen](#) - [Vraag + antwoord](#) - [Downloads](#) - [Links](#) - [Uw reactie](#) - [Beveel ons aan](#) - [Uitslag enquête](#)

Inhoud

- [Startpagina](#)
- [! Artikelenoverzicht !](#)
- [Beveel deze site aan](#)
- [Downloads](#)
- [Links](#)
- [Plaats een artikel](#)
- [Uitslag enquête](#)
- [Uw gegevens](#)
- [Uw reactie](#)
- [Vraag en antwoord](#)
- [Zoeken](#)

Enquetes

Over welk onderwerp zoekt u na 1 mei 2004 informatie op deze site?

- ☐ Op post blijven in de PKN
- ☐ De nieuwe kerkorde
- ☐ De plaatselijke regeling
- ☐ Het beleidsplan
- ☐ De verklaring van mei 2003
- ☐ Het convenant van Alblasserdam
- ☐ Overige (meld uw interesse via e-mail)

Stem

Uitslagen Peilingen

Stemmen **156**

Principes - ds. M.A. Kuijt

Zoals het zich nu laat aanzien, zal zich vanaf 1 mei een splitsing in onze gemeente voltrekken. Kunt u het nog uitleggen aan een willekeurig persoon, wat de reden is van deze splitsing? Laat ik u hierbij helpen. Ten diepste draait het om twee woordjes. De synode zegt: u kunt als bezwaarden binnen de PKN 'voluit-gereformeerd' zijn, terwijl de principiële bezwaarden willen dat de PKN 'exclusief-gereformeerd' zal zijn.

Het verschil zit dus in de woordjes 'voluit' en 'exclusief'. Dit laatste woord wil de synode niet overnemen van de bezwaarden. En terecht. Want de NHK is de laatste twee eeuwen ook niet exclusief gereformeerd. Noch in praktische zin, noch wat haar grondslag en kerkorde betreft. De eis van de bezwaarden, die denken in de lijn van het Comité, is daarom te hoog en principiële onmogelijk. En zal dus altijd door de synode worden afgewezen. Voor de synode betekent namelijk 'exclusief-gereformeerd', dat de Lutheranen buitengesloten worden. En dat zal de synode na het fusie-besluit niet meer kunnen doen: de Lutheranen eruit zetten. Wie dus in de lijn van het Comité 'exclusief-gereformeerd' blijft denken, zal alle handreikingen van de synode blijven afwijzen, omdat alle handreikingen vallen binnen een PKN-kerk, die niet exclusief gereformeerd is. Het zal dus **altijd** op een splitsing uitlopen in een gemeente, waar een gedeelte wel onder de PKN-kerkorde zijn plaats inneemt en een ander gedeelte het Comité-standpunt huldigt. Er is geen tussenweg.

Wat te doen in zo'n onmogelijke situatie?

Eén ding: erkennen dat, zoals de NHK nu niet 'exclusief-gereformeerd' is, de PKN het straks ook niet zal zijn. En de voortgezette NHK zal het ook niet zijn, tenzij de kerkorde van 1951 grondig wordt herzien.

Voor degenen, die aangeven niet in de PKN mee te kunnen, betekent de erkenning van het feit dat de NHK nu niet 'exclusief-gereformeerd' is, dat zij een bepaald principe moeten opgeven. En dat ligt moeilijk. Dat zal een ieder kunnen begrijpen. Principes waar we voor strijden, geven we niet zomaar op. Maar, we mogen elkaar wel eerlijk de vraag stellen: welk principe geven we eigenlijk op, als we toegeven dat de NHK niet 'exclusief-gereformeerd' is? Is dat een zeer zwaarwegend principe? Heeft dat met onze zaligheid te maken? Geven we de waarheid, die in Christus Jezus is, prijs? Verloochenen we de Heere en Zijn offer? Stemmen we in met de zonden, die kerkordelijk een plaats gekregen hebben? Nee, absoluut niet. We geven **alleen** een bepaalde kerkvisie op. Meer niet. Welke kerkvisie? U kunt dat lezen in een boekje dat door het Comité is uitgegeven. Daarin staat, dat degenen die niet meegaan naar de PKN principiële, confessioneel en geestelijk de voortgezette NHK vormen. Dat is het principe. Maar, zo vraag ik degenen, die daarmee instemmen: is ooit het afdoende bewijs geleverd, dat dit inderdaad zo is? Zijn we daar echt van overtuigd dat dit overeenkomstig de werkelijkheid is? Het simpele feit dat een burgerlijk rechter daarover een uitspraak zal moeten doen in de toekomst, laat al zien hoe twijfelachtig een dergelijke redenering is. Het is slechts een visie! En moeten we nu op grond van een aanvechtbaar principe en een twijfelachtige stelling na 1 mei een nieuwe kerk oprichten? Zolang niet duidelijk is, wat voor kerk zich naast de PKN aan het ontwikkelen is via noodclasses ed. moeten we pas op de plaats maken en ons wachten voor stappen, die we later mogelijk betreuren.

Het wordt tijd om opnieuw met elkaar om tafel te gaan zitten en eens goed te kijken naar mogelijkheden om 'voluit gereformeerd' te zijn. Vooraf moet dan wel duidelijk zijn: 'exclusief-gereformeerd' is onmogelijk. Zolang die eis op tafel ligt, is ieder gesprek tot mislukken gedoemd en vraagt men van de PKN iets, wat voor de NHK ook niet geldt.

Dat de NHK niet 'exclusief-gereformeerd' is en de PKN ook niet, tekent de gebrokenheid van ons kerkelijk leven, want we zouden het allen graag anders willen. Straks gedenken we weer het Pinksterfeest. Dan worden we opnieuw bepaald bij Handelingen 2: de eerste christelijke gemeente. Wie zou niet verlangen naar die tijd! Een bloeiende gemeente (overigens zonder gereformeerde belijdenis-geschriften!), die volhardend was in de leer der apostelen en in de gebeden, en in de gemenschap en in de breking des broods enz. Wat een rijke Pinkstervrucht. Maar al snel wordt het anders (Ananias en Saffira!). Nog steeds leven we als kerk buiten het paradijs. De kerk op aarde is de strijdende kerk. In die gebrokenheid, waaraan we allen schuld dragen (en wie beleefde de schuld der kerk als zijn of haar schuld?) worden we geroepen om de breuken niet groter te maken dan ze al zijn, maar eenparig te strijden voor het belijdende karakter van

Gerelateerde links

- [Meer over Uit allerlei bladen](#)
- [Nieuws door redactie](#)

Meest gelezen verhaal om Uit allerlei bladen:
[Principes - ds. M.A. Kuijt](#)

Score Artikel

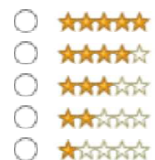
Gemiddelde score:

3.66

Stemmen: **30**

Neem even tijd om dit artikel te beoordelen:

Neem mijn stem op!

Opties

[Printervriendelijke pagina](#)

[Stuur dit verhaal naar een kennis](#)

de kerk, die ons **alleen** omwille van Gods waarheid lief is. Daarbij kan niemand van ons gemist worden.

Het Convenant van Alblasserdam biedt een mogelijkheid om uit de impasse te geraken. Dit document is niet ontworpen door een Bond of een Comité, ook niet door een synode, maar is opgekomen vanuit het grondvlak van de kerk: kerkenraden en classis. Dat is een sterk punt. Zo hoort het ook. Het onderstreept de kracht van de gemeenten, om ook in een tijd als de onze tegenover de synode duidelijk te maken: hier staan wij voor. Zo willen we gemeente zijn en niet anders. In de hoop dat dit signaal zal doorwerken naar het geheel van de kerk. Door het Convenant te aanvaarden lopen we niet aan de leiband van de synode, maar nemen kerkenraden en classes hun verantwoordelijkheid, door die gedeelten van de kerkorde niet te aanvaarden, die zij in strijd achten met Gods Woord en de gereformeerde belijdenisgeschriften. Zo blijven kerkenraden en classes kritisch staan t.o.v. de landelijke kerk en voeren zij het geding om de waarheid **binnen** de kerk. Zo wordt niemand van ons in zijn geweten gebonden aan zaken, die onbijbels zijn. En blijft de gemeente bewaard voor scheuren.

Laten we dankbaar zijn voor dit initiatief. En beschouw het als een wolkje als eens mans hand aan de horizon van het slachveld, dat onze kerk ondertussen geworden is. Geve de Heere dat dit wolkje uitgroeit tot een wolk- en vuurkolom, die Gods volk de weg wijst in de woestijn van de hete hoofden en de koude harten. Op weg naar het beloofde land. Dan wordt het slachveld een strijdperk, waarin wij gezamenlijk strijden voor het geloof dat de vaders is overgeleverd. Moet dit wolkje uitgedoofd worden? Komt misschien voor sommigen iedere handreiking ongelegen, omdat ze diep in hun hart niet meer terug willen en dromen van een nieuwe kerk? Dat laatste kan nooit het principe zijn van hen, die hervormd willen zijn en blijven. Om Gods wil niet en om het geweten niet. Is dat niet principieel?

M.A. Kuijt, Genemuiden

*Uit: Kerkblad voor de hervormde gemeenten in de regio Kampen onder de
wijkberichten van ds. M. A. Kuijt*